

MAURITS FERENC

Tájversek

AKVARELL VÁZLATOK, TOLLAL ÉS ECSETTEL

„e szeretett
drága táj
minden
porcikája fáj...”

•

a guszak-tanya
felől
figyelem
a két telepi
templomtornyot
dermedt
kékesszürke
égen

a katolikus
halványvörösén
kondul
mint a lélekharang

a református
ezüstösen
dereng
akár a csend

•

gyerekek
korcsolyáznak
a befagyott
kisdunán

*fekete
tuscseppek
surrannak
a ragyogó
jégen*

•

*a szitáló
hó
fehér rasztert
hint
a fákra*

*nehéz
ólmos ég
alatt
kegyetlen
halál-lepel*

•

*puha
havas
dunakanyar*

*mögötte
a hegy
andalog*

•

*vakfehér
nagyárna
szellőzik
karosszéken
a virágoskertben*

*szellőznek
az álmok
hideg
metsző
angyali
fényben*